

247 /

trasto m. ~~v. tr.~~

trastocament m. Condi-
ció de trastocat

♫ Híperb.

trastocar v. tr. Trastornar el
cap, fer tornar boig. Aquesta
pat-lera l'ha trastocat. Aquella
noia el va trastocar | pron.
s'ha trastocat

trastorn m. Acció de tran-
stornar o de trastornar-se;
l'efecte